

از ۱۳۳۷ تا ۱۳۹۷

بازی های آسیایی و... اولین حضور ایران در شرق آسیا

رژیم اشغالگر (۲۳) مالایا (۸۰) نپال (۷) برونو جنوبی (۸) پاکستان (۸۷) فیلیپین (۱۵۲) تایوان (۱۳۶) سنگاپور (۵۴) کره جنوبی (۱۲۰) ویتنام جنوبی (۳۲) تایلند (۴۷)

دو تورنمنت والیبال در بازی های ۱۹۵۸!

در بازی های آسیایی توکیو، دو مسابقه والیبال برگزار شد. یکی از این رقابتها، همان والیبال مرسوم با حضور ۶ بازیکن بود که در سه ست ۱۵ امتیازی انجام شد. این رقابت با حضور ۵ تیم و به صورت دورهای برگزار شد که در پایان ژاپن با ۴ برد (۱۲ ست برده و ۲ ست باخته) قهرمان شد. ایران با سه برد (۹ ست برده و ۶ ست باخته) دوم شد و هند با دو برد (۸ ست برده و ۶ ست باخته) سوم شد. فیلیپین و هنگ کنگ نیز چهارم و پنجم شدند.

امداد دومین رقابت والیبال، مسابقات با حضور تیمهای ۹ نفره و در ست های ۲۱ امتیازی انجام شد که در پایان ژاپن با ۴ برد (۱۲ ست برده و بدون ست باخته) قهرمان شد. کره جنوبی با سه برد و یک باخت دوم شد و تایوان با دو برد (۶ ست برده و ۶ ست باخته) سوم، هنگ کنگ و فیلیپین نیز چهارم و پنجم شدند.

فرمول پیچیده مسابقات فوتبال

رقابت های فوتبال با حضور ۱۴ تیم در ۴ گروه برگزار شد تا گروه های A و D دارای ۴ تیم باشند و دو گروه B و C دارای سه تیم. با این وجود هیچ تیمی بیشتر از دو بازی انجام نداد. حتی در گروه های ۴ تیمی. به این ترتیب در گروه های چهارگانه، امتیازات به شرح زیر شد:

گروه اول: تایوان (۴) ویتنام جنوبی (۳) پاکستان (۱) مالایا (۰)

گروه دوم: اندونزی (۴) هند (۲) برمه (۰)

گروه سوم: هنگ کنگ (۴) فیلیپین (۲) ژاپن (۰)

گروه چهارم: کره جنوبی (۴) رژیم اشغالگر قدس (۴) سنگاپور (۰) ایران (۰)

فوتبال تیم ایران در شرایطی پای به بازی هانهاد که مسئولین تیم ملی بسیار امیدوار بودند که این تیم حداقل مقام دوم بازی های دهلی نورا تکرار کند. اما دو شکست (۰-۵) و (۰-۴) در برابر کره جنوبی و رژیم اشغالگر قدس موجب حذف تیم ملی ایران شد. پس از مسابقه بارژیم اشغالگر قدس، مربی این تیم علل شکست ایران را این گونه بیان کرد:

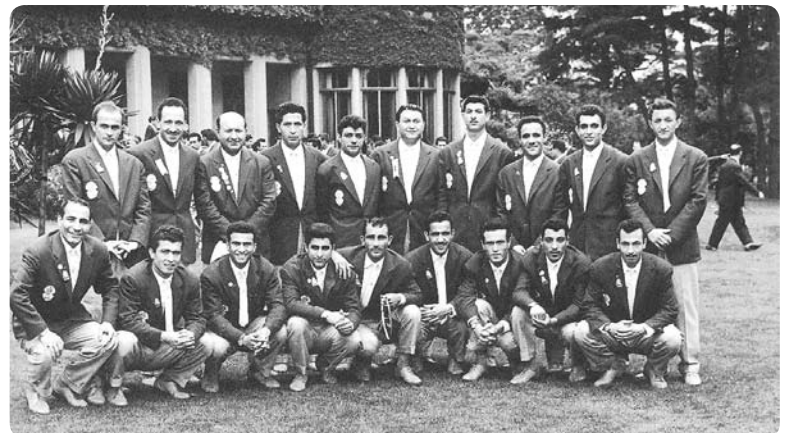
۱- نداشتن سرعت کافی در بازیکنان ایران، عامل بزرگ شکست آنها بود.

۲- بازیکنان ایران فداکاری زیاد دارند ولی نظم و ترتیب در کار آن هادیده نمی شود.

۳- بازیکنان ایران فاقد قدرت بدنی لازم هستند.

۴- تیم فوتبال ایران به مربیانی نیاز دارد که در گذشته بازیکن حرفه ای بوده باشند.

در پایان دور گروهی، دو تیم برتر هر گروه به دور یک چهارم نهایی صعود کردند. در این مرحله کره جنوبی (۱-۳) و ویتنام را برد، اندونزی (۲-۵) فیلیپین را و هند نیز در وقت اضافی با همین نتیجه هنگ کنگ را شکست

تاقبل از سال ۱۹۵۸ م. به جز کشتی گیران کشورمان، هیچ یک از گروه های ورزشی سابقه حضور در شرق آسیا نداشتند. کشتی گیران در سال ۱۹۵۴ به مسابقات جهانی کشتی در توکیو رفته و عملکرد قابل قبولی به نمایش گذاشتند اما سایر ورزشکاران ایرانی در آسیا هرگز از هند دور تر نشده بودند. آن هاد المپیک های لندن، هلسینکی و ملبورن حضور یافته بودند و در بازی های آسیایی نیز تنها در دهل نو به میدان رفته بودند. تا این که سال ۱۳۳۷ فرارسید...

توکیو، ۱۳ سال بعد از ویرانی

سومین دوره بازی های آسیایی در سال ۱۳۳۷ ش/ ۱۹۵۸ م در توکیو برگزار گردید. شهری که به هنگام جنگ جهانی دوم با خاک یکسان شده بود، تنها پس از گذشت ۱۳ سال به چنان آبادانی رسیده بود که در بین پایتخت های آسیایی، به عنوان شایسته ترین پایتخت برای میزبانی بازی ها انتخاب شد. میزبانی بازی های آسیایی، یک تمرین برای میزبانی بازی های المپیک بود که قرار بود در سال ۱۳۴۳ ش/ ۱۹۶۴ م در توکیو برگزار گردد. به همین منظور، استادبوم "میچی" تنها به فاصله دو سال قبل از آغاز بازی های آسیایی به کلی تخریب گردید تا یک استادبوم ۷۰ هزار نفره و مدرن به جای آن ساخته شود.

در این بازی ها برای شرکت کنندگان داوران، سرپرستان، مسؤولین دولتی و خبرنگاران کارت های مخصوص چاپ شده بود که به منزله ویزای آن به شمار می آمد. ترتیب کارهای اداری نیز طوری داده شده بود که خبرنگاران به سرعت ترین وجه ممکن بتوانند وظایف خود را انجام داده و اخبار را مخابره کنند. ورزشکاران ایرانی نیز با چهار پرواز در روزهای ۲۰، ۲۱، ۲۳ و ۲۵ اردیبهشت سال ۱۳۳۷ عازم توکیو شدند.

کشورهای آسیایی از نگاه آمار و ارقام

مسابقات در حالی از ۲۴ می تا اول ژوئن ۱۹۵۸ با حضور ۱۸۲۰ ورزشکار از ۲۰ کشور آسیایی در پایتخت ژاپن برگزار شد که در این بازی ها ۱۳ رشته ورزشی و ۹۷ مسابقه برگزار شد. رقابت ها و مدال های طلای توزیع شده در آنها عبارت بودند از: دوومیدانی (۳۱ مسابقه)، بسکتبال (۱ مسابقه)، بوکس (۱۰) دوچرخه سواری (۶) شیرجه (۴) هاکی روی چمن (۱) فوتبال (۱) تیراندازی بانگ (۶) شنا (۲۱) تنیس روی میز (۷) تنیس (۵) والیبال (۲) واترپلو (۱) وزنه برداری (۸) کشتی (۸). چهار رشته والیبال، تنیس روی میز، تنیس و جودو در حالی در برنامه بازیها قرار گرفته بودند که هنوز در المپیک، خبری از این رشته ها نبود. ضمن این که بدمینتون نیز به صورت نمایشی و غیر رسمی در مسابقات انجام شد. در روز افتتاحیه جایگاه ویژه استادبوم، اشخاصی چون امپراتور هیروهیتو، ولیعهد ژاپن، پرنس آکیهیتو و شاه ایران رادر کنار ۷۰ هزار تماشاگر در خود، جای داده بود. مشعل بازیهای برای نخستین بار به صورت امدادی به استادبوم رسید. این مشعل در اوکیناوا حرکت خود را آغاز کرده بود، سرانجام توسط «میکو اوادا» روشن شد. او دا اولین ژاپنی بود که در سال ۱۹۲۸ در بازی های المپیک به مدال طلا دست یافت. در بازی های توکیو، کشور میزبان ۲۸۷ ورزشکار را به مسابقات فرستاده بود. سایر کشورها و نفرات اعزامی آنها به مسابقات رادر زیر می بینید: افغانستان (۸) برمه (۳۶) کامبوج (۱۲) سیلان (۱۱) هنگ کنگ (۸۰) هند (۷۹) اندونزی (۶۶) ایران (۸۳)